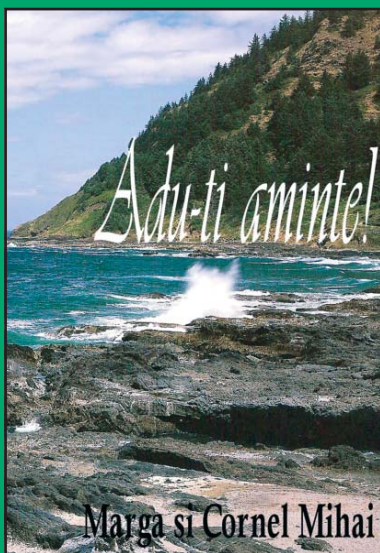

CORNEL MIHAI

Portland, OR, SUA

**Isuse, fă-mă cum vrei Tu,
Să nu spun Da, la ce spui Nu
Să nu spun Nu, la ce spui Da,
Și-n toate fie voia Ta!**

O cotitură în viață (2)

Fratele Cornel Mihai (actualmente stabilit în Portland, Oregon, SUA, împreună cu familia) a fost unul dintre lucrătorii pentecostali din România care, mai ales în anii '70, a colaborat împreună cu alți frați (Caraman, Caravan, Răscol, s.a.) la difuzarea în țară de Biblii și literatură creștină, primite în mod clandestin din străinătate. Toți aceștia, ca de altfel, și alții, au fost urmăriți de securitate, anchetați, percheziționați și chiar condamnați.

Recent a apărut o carte scrisă de Cornel și Marga Mihai intitulată „Adu-ți aminte” (foto jos) – cuprinzând, între altele, și evenimente din perioada anilor de restricții și prigoană. Reproducem în continuare fragmente din partea a doua a cărții: „O cotitură în viață”.

In toate vremurile, Dumnezeu s-a folosit de oameni care să ducă la îndeplinire lucrările Lui, mari sau mici, de proporții deosebite, în locuri diferite, cu riscuri diferite, în așa fel ca planurile Lui să fie împlinite!

Așa a fost în cazul de față... De ei s-a folosit Domnul, așa cum a hotărât El, atingându-și scopurile Lui, și nu cele scontate de noi.

Ne aflam în prima zi din cele 12 fixate pentru cercul de studii biblice în clandestinitate. Toți cei prezenți erau plini de emoție. Clipe palpitate... facem cunoștință unii cu alții, mulți văzându-ne pentru prima dată; stângăciile nu lipsesc... la tot pasul e nevoie de acomodare pentru cei care au venit din diferite colțuri ale țării. Un singur lucru ne unește: apartenența la aceeași familie a Tatălui ceresc. În această familie ne simțim una, și în cercul format din cei 13 facem legătura cu Tatăl nostru, prin rugăciune, mulțumindu-I de ce a făcut până aici, încredințându-I toată lucrarea sub ocrotirea și călăuzirea Lui peste acest început și ocrotirea Lui.

Încercăm să ne acomodăm cu noul nostru „învățător”, cu care ne înțelegem prin translator. Asemenea oportunități nu le puteam avea în comunități, căci nu era de nivelul nostru să purtăm vreo discuție cu frați străini. Aceștia erau de neatins – prezentau chiar un pericol „național” pentru cei ce

aveau legătură cu ei, conform pozițiilor date de autorități.

Slavă Domnului, acele vremuri sunt apuse.

De la teorie la practică

După ce ne liniștim toate curiozitățile, începem primul studiu din Faptele Apostolilor, capitolul 1. La prima vedere, nu sesizăm nimic nou! Plouă cu întrebări care nu și-au găsit răspuns până atunci, dar, când au venit, răspunsurile au fost peste nivelul așteptărilor.

În primul rând, învățătorul nostru căuta să transpună textul biblic la „trăirea prezentă”. Deja din primele 2 versete ale cap. 1 descoperim ce a făcut Domnul Isus de când a venit în lumea noastră până S-a înălțat la cer. Prospețimea învățăturilor ne-a captivat din prima zi. Studiam zilnic 2-3 capitole și insistam cu perseverență asupra învățăturilor practice.

După primele rugăciuni făcute împreună, fratele a rămas dezamăgit de felul cum practicam noi rugăciunea: ne aduceam durerile și starea inimii înaintea lui Dumnezeu, ne înflăcăram fiecare cum puteam mai bine, mai mult în volumul glasului decât în vibrațiile inimii, și atunci el a căutat să ne facă să înțelegem rolul rugăciunii și cum trebuie ea efectuată.

Adesea, în rugăciunile noastre „comune” îl vedeam pe fratele nostru cu fața la pământ, luptându-se cu stăruință profundă înaintea lui Dumnezeu.